

Ženi Kostadinova

Proroctví
jasnovidky
VANGY

**BUDEŠ PŘEDPOVÍDAT
O ŽIVÝCH A MRTVÝCH**

Eko-konzult

„Je tomu tak – Vanga je chrám a chrám je Vanga; je to pravda, která nemá nic společného s psanými nebo nepsanými kánony, ale s tisíci osobami, které prošly její duchovností a odnesly si s sebou její energii a sílu.

Chrám se nebuduje pravidly, nýbrž činy vedoucími k lidskému spasení. Nosíme ho v sobě, nebo jsme mimo něj. To, co by mělo být misí každého Božího služebníka, pro Vangu bylo každodenní tvrdou zkušeností...

Vanga je pro mne světící, Svatou Petkou, pokračovatelkou mise dobra a uzdravování lidí. Ne náhodou si svatou Petku vybrala za patronku chrámu.“

Svetlin Rusev (umělec)

PROLOG

11. srpna 1996 se Bulharsko loučí se svou prorokyní Vangou. 55 let se nevidoucí žena dívala do neviditelného světa a předpovídala osudy národů a lidí. Nakonec pozemský svět opouští unavená, nemocná, s pocitem ublížení. Přesto její poslední slova patří Bulharsku: „Nehádejte se, milujte se, všichni jste mé děti!“ Tisíce lidí v této zemi i v cizině spojuje smutek – zemědělce, kteří přicházejí na vozech, politiky v mercedesech, intelektuály, podnikatele. Vangu doprovázejí na její poslední cestě a šeptají si: „S Vangou odchází také poslední naděje pro Bulharsko...“

Co svět světem stojí má lidstvo své velké proroky. Bohužel, čas jejich jména a události smývá. Vypovídají však o nich fakta:

XIV. století se nese ve znamení velkého francouzského astrologa **Michela de Nostradama** (1503 – 1566), jehož předpovědi o globálních kataklyzmatech se s neuvěřitelnou přesností stále plní.

Na konci XIX. století Ameriku zaplavují předpovědi „spícího proroka“ **Edgara Cayceho** (1877 – 1945), který ve stavu transu hovoří o důležitých událostech, určuje diagnózy, vykládá sny a předvídá lidské osudy.

O něco později, počátkem XX. století (v roce 1918), se v Americe objevuje **Jane Dicson** – jasnovidka, která předpovídá zvolení Johna Kennedyho za prezidenta a jeho zavraždění. Po mnoha naplněných proroctvích ji Američané prohlašují za největší žijící jasnovidku naší současnosti.

Přeneseme-li se blíž, zjistíme, že Turecko uznává jasnovidku a léčitelku **Šafiku Karagjula**; Srbové jsou hrdí na kremanská proroctví z minulého století **Miloše a Mitara Tarabičovy** a letopisce **popa Zacharije**, jejichž sláva se rychle šíří; Rusové blahoslaví „vesmírnou“ **Džunu**.

ISBN 80–88809–98–3

© Ženi Kostadinova, 1997

© Translation: Ing. Žlebková G., 2000

© Eko-konzult, 2001

Pro bulharský národ má velký význam **Vanga**. Několik století před ní se však objevují také jiné osobnosti, například svatý **Ivan Rilský**. Známy je svou fenomenální schopností léčit a předpovídat, jasnovidectvím a telepatii.

V pozdějším období (kolem roku 1864) v Bulharsku působí doktor medicíny **Peter Danov**. Stoupenci jeho duchovního učení ho nazývají *Učitel* (v tehdejší světové společnosti je rovněž znám pod jménem „Jasnovidce z Varny“). Projevuje také velké jasnovidné schopnosti.

Méně známá **Slavka Sevrjuková** (1902 – 1990) využívá své schopnosti vidět neviditelné, přispívá k fenomenálním objevům v oblasti fyziky a medicíny. Více než čtvrt století společně s docentem Ivem Lozenským rozpracovává psychotronickou metodu poznávání jako alternativu současného vědeckého výzkumu. Bez specifických vědomostí a s neuvěřitelnou přesností popisuje geometrii atomu a krystalické mřížky jednoduché látky, určuje její hustotu, formuluje zákony pohybu atomových orbitů a kvaziorbitů. Ohromující jsou také přesné medicínské diagnózy. Docent Ivo Lozenský říká: „O vědeckých a duchovních schopnostech tety Slavy se ještě dozvíme hodně.“

Ríká se, a historie to potvrzuje, že „nikdo není ve své zemi prorokem“. Platí to i u Vangy. Nejznámější bulharská jasnovidka také prochází zkouškami lidské skepse, vědecké nabubřelosti a obyčejné lidské nevíry. Jedni ji zavrhnou, druzí uznávají. Petričská prorokyně má však díky svým proroctvím o lidech, národech a celém lidstvu v historii Bulharů stále místo...

V této knize čtenáři předkládám všechna dosud známá důležitá proroctví Vangy.

Za jejího života se šířily různé „zaručené zprávy“ a připisovaly se jí nejrůznější nepravdivé výpovědi a věštby... Jejím jménem často mluvili žurnalisté, politici, strany a koalice, obyčejní lidé; její výpovědi však překrucovali podle vlastní potřeby.

Vanga nerada přijímala návštěvy reportérů. Nepřála si, aby ji nahrávali na diktafony a filmovali. Zřejmě proto, že se domnívala, že její čas patří trpícím lidem, kteří čekají před domem. Novináři tedy tlumočili proroctví „z druhé ruky“, přikrášlovali je nebo si dokonce vymysleli zcela nové „proroctví“ v kontextu s nejožehavějším tématem každodenního života. Jinou, „čestnější“ variantou, je prolistovat knihu neteře Krasimiry Stojanové (jediný zdroj informací o prorokyni) a nejdůležitější informace opsat.

Za poslední 3 – 4 roky se v bulharském tisku objevilo více než 700 publikací o Vanze! Většina z nich má záhlaví typu:

- **Vanga: „Problémy v Bulharsku jsou už vyřešeny“ (noviny „Duma“);**
- **„Bulharsko se dá do pořádku, ale ne s červeným hlavovacím lístkem“ (noviny „Demokracie“);**
- **„Baba Vanga odhalila hrob Poseidona“ (noviny „Den“);**
- **„Vanga promluvila: „Neumřu, budu žít!“ (noviny „Standart“);**
- **„Baba Vanga posílá děti do zázračného kostela“ (noviny „Nošten trud“);**
- **„BabaVanga: „Osmý spasí svět“ (noviny Trud“).**

Každý nese odpovědnost za to, co Vanžiným jménem „říká“. Kdyby však novináři „neulovili“ aspoň některé její proroctví, zůstala by zřejmě skryta nebo zahalena ještě větší roušskou tajemství.

V této knize jsou použity nejrůznější zdroje informací o Vanze. Bohužel, mnohá proroctví jsou převyprávěna, zprostředkována, obnovena díky vzpomínkám lidí nebo jsou přímo svědeckou výpovědí. Některé z nich dosud nebyly publikovány. Velká část však pochází z knihy Krasimiry Stojanové „*Pravda o Vanze*“.

Jsem přesvědčena, že mnoho Vanžiných předpovědí nespátří světlo světa. Není možné je všechny shromáždit. Předně proto, že lidi, jimž se svěřovala se zajímavými momenty svého prorockého bytí často zapřísahávala, „aby nemluvili“.

Rovněž nelze obsáhnout okruh lidí, kteří s ní přicházeli do styku. Někdy se i obyčejní návštěvníci stali „záznamníky“ jejich proroctví. Je skutečně nemožné odhalit všechny Vanžiny výpovědi.

Velký dík patří Krasimiře Stojanové, profesorovi Dimitrovi Filipovi, profesorce Vrbce Orbecové, vědeckému pracovníkovi Stoju Stoevovi, poetovi Lubomírovi Levčevovi, novinářce Vaně Enčevové, spisovatelce z Petriče Magdaleně Šumarové, učitelce Roze Dimitrovové, operátorovi Nikolovi Toševovi a všem těm, kdož mi pomohli k sestavení této knihy posbírat informace.

Doufám, že „Vanžina proroctví“ vzbudí zájem všech, které zajímá fenomén slavné Bulharky a chtějí se o něm dozvědět více.

Autorka

BUDEŠ PŘEDPOVÍDAT O ŽIVÝCH A MRTVÝCH

Vangelia Pandova Gušterova se narodila 3. října 1911 ve městě Strumica v Makedonii.

Otec Pandre Surčev pocházel z vesnice Novo selo. Během turecké nadvlády byl jako povstalec zavřen ve vězení „Vedi kule“. V roce 1908 po propuštění žil ve Strumici. Manželka umírá, když jsou Vanze asi tři roky.

Dvanáctiletá Vanga oslepla během hrozné bouřky na poli nedaleko rodného města. Následují neúspěšné pokusy tehdejší medicíny vrátit jí zrak. V roce 1925 ji otec poslal učit se do Domu pro slepé ve městě Zemun. Po třech letech, když podruhé ovdověl, ji vzal domů, aby se starala o své dva mladší bratry a sestru. V roce 1939 Vanga onemocněla zápallem pohrudnice a osm měsíců bojovala o život.

Začátkem roku 1941 se poprvé objevují její paranormální schopnosti a dar jasnovidectví. Vanze se zjevuje blýskavý jezdec, oblečený ve zlatém brnění. Je vysoký, blond a překrásný. Září světlem. Zastaví před jejich domem ve Strumici, sesedne s koně a vejde do úzké chodbičky. Postaví se před ni a řekne: „*Brzy se svět zblázní a mnoho lidí bude zabito. Ty budeš předpovídat o živých i mrtvých. Neboj se, budu u tebe a budu ti našeptávat, co jim máš říci...*“

Po tomto zvláštním snu v životě třicetileté Vangy dochází k ohromné změně. Začíná spojovat místa a události, vyjmenovává zmobilizované muže; ví, kdo se z fronty vrátí živý a koho postihne neštěstí.

Sláva jasnovidky se rychle šíří, začínají k ní chodit stovky lidí. Vanga předpovídá i nejrůznější životní události. Začíná být známá také jako léčitelka různých nemocí, často považovaných za neléčitelné. Bylinky, které sama doporučuje, přinášejí neuvěřitelné výsledky. Vanga absolutně přesně určuje

místa, na nichž lidé najdou zmizelý dobytek nebo ztracené věci. Každý k ní chodí, aby si vylil žal a bol, nikoho neodmítá.

Tak se začíná rodit legendární sláva jasnovidky...

Vanžinými dveřmi prochází více než půl milionu návštěvníků. V letech 1941 a 1995 ji nemoc připoutala na lůžko, proto nikoho nepřijímala.

Velká bulharská jasnovidka se nejraději zabývá problémy prostých, skutečně trpících lidí, kteří před jejím domem čekají s nadějí na pomoc a útěchu.

Mnohem méně Vanga předpovídá kolektivní osudy zemí a světa jako celku. Přísně si vybírá osoby, kterým se s těmito věcmi svěřuje. Možná, že se jí zdá nebezpečné, aby všichni věděli, jaká budoucnost Bulharsko, Balkán, lidstvo čeká. Možná proto její všeobecnější předpovědi zůstávají roztroušeny ve vzpomínkách blízkých, přátel, důvěrníků, jež si sama vybrala.

Většina z nich je zatím utajena. Jestliže se však jednoho dne rozhodnou získané informace zveřejnit, pak se možná tato kniha rozroste. Mnoho věcí pravděpodobně vyzní jinak, než jsou popisovány a chápány nyní. V každém případě skromným cílem těchto stran je lidem objektivně tlumočit nejdůležitější myšlenky, rady a předpovědi bulharské prorokyně Vangy.

1. PROGNÓZY O BULHARSKU

V roce 1989 se Bulharsko vydává novou cestou. Pro většinu obyvatel je to nečekaná událost, pro menšinu zřejmě očekávaná. Bulharsko si sice dělá naděje, že ho zahřeje demokracie a že se na něj z nablýskaných západních výloh vysype roh hojnosti, na jeho bedra však jedna za druhou doléhají různé potíže: zem je reálně zastařována zatažením do války se sousední Jugoslávií (cítí pouze následky embarga); Sofie prožívá velkou vodní krizi; zločinnost láme rekordy, zní výstřely a bomby, na ulicích padají zakrvavení bandité a politici, korupce se mění ve vsudypřítomnou pohromu, slibovaná privatizace je novou formou krádeže. Výsledkem je ohromný ekonomický krach.

Nejdříve krachují „pyramidy“, které pohlcují peníze těch nejnaivnějších, pak bankrotuje banka za bankou, roste inflace, nedostatek obilí nechává lidi bez chleba... Přibývá přírodních katastrof, zvyšuje se počet nešťastných náhod, jež si berou nevinné oběti – devět utopených ve vodách Tundže, když se v den oslav jména Jordán roztrhl provazový most; při neobvyklé katastrofě uhoří 14 vojáků; povodeň v Zlatogradu, Devinu...

Během jednoho z nejtěžších měsíců, v srpnu 1996, těsně před smrtí Vanga téměř nepřijímá lidi, protože je vyčerpaná a nemocná. Potřebuje klid a péči. Ochuzený a zoufalý národ od velké jasnovidky čeká zrníčko naděje, paprsek, který by rozjasnil zachmuřené a ustarané bytí.

Vanga o tísnivých letech proměn, které Bulharsko prožívá v roce 1989, poskytla mnoho předpovědí. Je v nich více optimismu než pesimismu. Snad proto, že nemá ráda zlo?!

Ve dvou záležitostech kategoricky ujišťuje, nikoliv poprvé: „*Válka v Bulharsku nebude a z krize se země dostane nejpozději tři roky po roce 1995.*“